

La Missa del Papa a la Residència Sta. Marta

► El papa Francesc ha decidit de viure, almenys de moment, a la Residència Santa Marta, situada dins el recinte de la Ciutat del Vaticà, on viuen bisbes i preveres al servei de la Cúria romana o que estan de pas per Roma. Cada matí, el Papa celebra la missa a les 7 a la capella de la residència, com mostra la foto, que correspon al passat 22 de març, divendres de Dolors. El Sant Pare fa cada dia una petita homilia per a les Filles de la Caritat, que tenen cura de la casa, i per a petits grups de treballadors del Vaticà que per torn assisteixen lliurement a la celebració.

El Sant Pare fa cada dia una petita homilia per a les Filles de la Caritat, que tenen cura de la casa, i per a petits grups de treballadors del Vaticà que per torn assisteixen lliurement a la celebració.

GLOSSA

Cada arruga, vida lliurada als altres

Un matrimoni celebrà el cinquanta-tresè aniversari de casament. Amb la vellesa han arribat les sovint companyes pròpies de l'edat —la malaltia, l'afebliment de les forces, la dependència...—, que són acceptades amb bonhomia malgrat les limitacions i moments crítics que comporten. Em deia un dels fills: «El pare i la mare han resat molt a Déu Pare i per això, amb el seu amor, ens han fet present la fidelitat de l'amor de Crist, que ells han sabut testimoniar i viure envers els altres, començant per la família [...]. Ara els fills els hem d'aconsejar i donar suport. Fem en certs aspectes de pares dels nostres pares. Però ells continuen sent els nostres pares perquè van més endavant en la vida i obren camí en una etapa a la qual nosaltres no hem arribat i des de la qual estan essent un exemple d'amor mutu —i als altres— des de les limitacions de salut pròpies de la seva edat. Darrera de cada arruga i cada limitació física es fa visible la vida lliurada als altres... i molt especialment als fills». «Vosaltres, mullers [...], també vosaltres, marits [...], vivint tots units de pensament i de cor, estimeu els germans [...] vosaltres que Déu ha cridat a rebre en herència una benedicció» (1Pe 3,1.7.8).

Fa tres anys, el marit escrivia: «Hem arribat al quantè aniversari

del nostre casament, benauradament, després d'una vida en la qual hi ha hagut alegries i tristeses, si fa o no fa com les que afecten tots els humans. Unes alegries que, compartides sempre, les hem multiplicades per dos, igual com ho hem fet amb les tristeses, que, compartides també, les hem dividides per dos, de tal manera que el seu pes s'ha alleugerit. Sempre segons la voluntat de Déu».

Aquesta unió i aquest capteniment els ha portat a formar una família que ha esdevingut escola de la vida per als fills, el fruit més preuat del seu matrimoni, on han crescut amb l'exemple i la paraula dels pares, testimoni i referent d'abnegació i amor. La família ha esdevingut escola de la vida moral, espiritual i sobrenatural. Hi han descobert i après una munió de valors i actituds que els han aprofitat a la virtut: l'esforç, la constància, el perdó, l'amor fratern, la compassió... la pregària, l'amor a Déu. Una família fonamentada en l'amor profund i incondicional d'aquesta parella que els ha portat a tots dos molt lluny en el camí de l'amor. «I seré el mateix fins a la vostra vellesa: encara us duré quan tindreu blancs els cabells. Jo us he fet i us portaré als braços, us hi duré i us salvaré» (Is 46,4).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

El culte al Sagrat Cor: misteri de l'amor de Déu

Així com avui celebrem la solemnitat del Cos de Crist (Corpus) traslladada al diumenge, intensificant la fe en la presència de Crist enmig de nosaltres i en el seu amor que tot ho transforma, el proper divendres celebrarem una altra gran solemnitat litúrgica, el **Sagrat Cor de Jesús**. Els jesuïtes sempre han estat molt actius en promoure aquesta devoció major en l'Església, i serà una tasca sempre actual per als cristians, continuar i aprofundir la seva relació amb el Cor de Jesús per revifar en si mateixos la fe en l'amor salvífic de Déu.

El costat traspassat del Redemptor és la font a la qual acudir per assolir el coneixement vertader de Jesucrist i per comprendre què significa conèixer en Jesucrist l'amor de Déu. Així experimentarem, amb la mirada fixa en Ell, que n'és d'immens el seu amor, i aprendrem a testimoniar-lo als altres. Deia Benet XVI: «El misteri de l'amor de Déu per a nosaltres no constitueix només el contingut del culte i de la devoció al Cor de Jesús: aquest és al mateix temps, el contingut de tota veritable espiritualitat i devoció cristiana. (...) Efectivament, ser cristià és només possible amb la mirada dirigida a la Creu del nostre Redemptor» (Carta al P. Kolvenbach, Superior gral. dels jesuïtes, 23.5.2006).

En l'Any de la Fe ens convé viure amb intensitat aquesta Festa i la devoció al Sagrat Cor durant aquest mes de juny, pregant intensament, perquè la fe entesa com a fruit de l'amor de Déu experimentat és una gràcia, un do de Déu. Qui accepta l'amor de Déu interiorment, és configurat i afaiçonat per ell. La persona viu aquesta experiència de l'amor de Déu com una crida a la qual ha de respondre. Els dons rebuts del costat obert del Crist Crucificat, del qual van brollar «sang i aigua», fan que la nostra vida sigui també per als altres font de la qual brollen «rius d'aigua viva». L'experiència de l'amor inspirada pel costat traspassat del Redemptor ens omple de confiança indefallent, i ens protegeix del perill de replegar-nos en nosaltres mateixos, ja que ens fa més disponibles a una vida de servei i donació, a una vida per als altres. La resposta al manament de l'amor es fa possible només a través de l'experiència d'aquest amor, que ja abans ens ha donat Déu. El culte de l'amor que es fa visible en el misteri de la Creu, eficaçment present en tota celebració eucarística, constitueix per tant el fonament perquè puguem transformar-nos en persones capaces d'estimar i de donar-nos. Aquest obrir-se a la voluntat de Déu s'ha de renovar en tot moment, ja que també diu Benet XVI, «l'amor no està mai acabat i complet».

La mirada de fe i de confiança envers el costat traspassat per la llança, on resplendeix la inesgotable voluntat de salvació per part de Déu, no es pot considerar una forma passatgera de culte o una devoció menor o poc valuosa: l'adoració de l'amor de Déu, que ha trobat en el símbol del «cor traspassat» la seva expressió històrico-devocional, segueix essent imprescindible per a una relació viva amb Déu. Visquem-la, diguem sovint aquest mes, **«Sagrat Cor de Jesús, en Vós confio!»** i trobarem que la vida, les penes i sofrències, els moments de solitud o de dificultat... se'ns tornen diferents. Amb l'amor de Jesucrist, tot ho podem!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

■ SANDRA BUXADERAS

Convidar Jesús

Com viure Jesús en família (Ed. Pòrtic) és el resultat de la conversa de la periodista Sandra Buxaderas amb 15 famílies, que li expliquen com han compartit l'experiència cristiana amb els fills. Totes elles tenen la figura de Jesús com a model. «El seu testimoni pot servir d'inspiració per viure Jesús més intensament a la pròpia família», afirma la Sandra, que està casada i és mare d'una nena. Viu a Roma, on ha començat teologia i col·labora amb el diari ARA.

Jesús és un bon personatge per comunicar?

Sí. Els nens capten molt bé l'amor de Jesús i la seva lluita contra la misèria social o moral. Ara bé, depèn molt de la passió amb què se'ls explica. L'entusiasme dels pares es transmet sobretot quan, seguint l'exemple de Jesús, tracten el fill amb amor, i el respecten i l'escolten.

Per què el conviden a casa?

Per a la majoria dels pares entrevistats, Jesús és sinònim d'una vida plena. I volen que els fills siguin feliços, que se sentin estimats per Jesús i que n'adquireixin els valors. He entrevistat també algun pare o mare agnòstic però que pensa que és bo ensenyar als fills el respecte i l'amor, i que freqüentment altres nens amb inquietuds socials i espirituals.

És un llibre evangelitzador?

Sí, perquè és un testimoni de la vivència de fe d'aquestes famílies, que és engrescadora. A mi, mare recent i casada amb un agnòstic, recollir aquestes experiències m'ha donat força interior i moltes pistes sobre com viure Jesús a casa. I el llibre permet observar com s'ho han fet altres famílies per trampejar les dificultats que trobem cada dia en l'educació espiritual dels nostres fills avui.

Òscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

El Parenostre (II)

L'eucaristia, pa dels deixebles de Jesús

Els Pares de l'Església, pràcticament tots, van interpretar la quarta petició del Parenostre en un sentit eucarístic, i és aquest el sentit que té el Parenostre de la missa. Això no vol dir que aquesta interpretació exclouï una petició del pa en el seu sentit literal.

Els Pares de l'Església veuen distintes dimensions en la paraula que, a partir de la pregària dels pobres que demanen el pa de cada dia, arriba al pensament del Pare del cel que ens alimenta i recorda el poble de Déu que pelegrina pel desert. En el discurs de Jesús sobre el pa de vida, el miracle del manà pren espontàniament un significat més ampli que abasta el nou món, en el qual el *Logos*, la Paraula eterna de Déu, *el nostre pa*, esdevé aliment del convit de noces etern.

El gran discurs del pa de vida en el capítol 6 de l'Evangeli de Joan abraça tot un ventall de significats, des del pa *necessari* per viure fins al pa eucarístic, en el qual el Verb fet carn se'ns dona en el sagrament. Si prenem el missatge de Jesús en la seva totalitat, no podem excloure la dimensió eucarística de la quarta petició del Parenostre. El sentit de demanar el pa de la terra concret és essencial. Però la petició també ens ajuda a sobrepassar la matèria i a demanar ja *el pa de demà*. I en demanar el pa de demà, ja ens disposem a viure d'aquest demà, de la vida de Déu que ens crida a una responsabilitat solidària amb els necessitats.

Joseph Ratzinger-Bened XVI.
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

La alegría en Francisco Javier

En el proceso de beatificación en la India de Francisco Javier, se testificó que:

- «El P. Francisco era tan dado a darse a todos y lo hacía con tanta alegría que:
- »en su rostro había siempre una expresión de contento;
- »siempre andaba con la sonrisa en los labios;
- »su boca siempre estaba llena de risa;
- »sus palabras estaban llenas de la gracia de Dios;
- »con su alegría se atraía a todos y conseguía todo cuanto se proponía.»
- »Era muy popular. Siempre con una expresión amable, cordial, atrayente.
- »A su lado se encontraban a gusto, bien. Las penas eran menos.
- »Visitaba a los enfermos allí donde los había. Durante los largos viajes por mar iba a las sentinas —cavidad inferior de la nave—, un lugar lleno de inmundicias y de fetidez donde su compañía, su bondad, su alegría eran como un bálsamo gratuito que les servía, aliviaba y enjugaba las lágrimas.
- »Sus compañeros de viaje expresaron que: el significado *oblativo de su alegría* debía buscarse en su *vocación* —existencialmente actualizada por él en cada momento y manifestada a los demás—, como señal inequívoca del seguimiento a Jesús.»

J. M. Alimbau
(*Palabras para la alegría*)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ascesi

Ascesi vol dir entrenament. Igual que un atleta per estar en forma necessita d'un entrenament quotidià, el cristià per estar en forma en la seva vida necessita d'un entrenament, d'una ascesi que el faci lliure i disponible. Aixecar-se a l'hora al matí, viure sobriament, no gastar més del necessari, fugir de la comoditat, tenir un horari d'oració personal i complir-lo, estar atent a les necessitats dels altres..., dejunar una mica per ajudar a l'oració, privar-se de coses innecessàries... L'ascesi ajuda a viure en l'abnegació que ens recomana Crist: «Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi...» (Mt 16,24).

El perill de l'ascesi és que derivi en un cristianisme moralista que posa l'accent en l'esforç personal. Cal esforçar-se i exigir-se (la porta estreta), però el veritable motor de la vida cristiana és l'enamorament de Jesucrist, la fascinació per la seva persona, l'haver trobat el tresor i relacionar-s'hi amb tot el cor... Això sí que ens fa córrer amb deler per la via de l'amor diligent i ens empeny a servir amb goig els nostres germans.

Un altre perill en sentit contrari, més propi dels nostres temps, és la vida laxa, l'excessiva comoditat, el fer sols el que hom té ganes de fer, la vida *desvertebrada* que no aconsegueix fer el que vol realment, sinó que viu sotmesa als propis capricis. Aquí sí que convé un educar-se en la disciplina, per ser lliure.

Un equilibri entre moralisme i laxisme posant l'accent en la primacia de la gràcia és un enfocament madur per a la vida cristiana.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxi

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

3. ■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.) [Tb 1,1a.2; 2,1-9 / SI 111 / Mc 12,1-12]. St. Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); St. Isaac, monjo i mr. a Còrdova; St. Justí, mr. a Burgos.
4. ■ **Dimarts** [Tb 2,10-23 / SI 111 / Mc 12,13-17]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe.
5. ■ **Dimecres** [Tb 3,1-11.24-25 / SI 24 / Mc 12,18-27]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.
6. ■ **Dijous** (■ Barcelona) [Tb 6,10-11a; 7,1.9-17; 8,4-10 / SI 127 / Mc 12,28b-34]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fundador premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.
7. □ **Divendres** [Ez 34,11-16 / SI 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. El Sagrat Cor de Jesús. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla.
8. □ **Dissabte** [Tb 12,1.5-15.20 / SI: Tb 13,2.6.7.8 / Lc 2,41-51]. L'Immaculat Cor de Maria. Sant Guillelm, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.
9. ■ **Diumenge vinent**, X de durant l'any (litúrgia hores: 2a setm.) [1Re 17,17-24 / SI 29 / Ga 1,11-19 / Lc 7,11-17]. Sant Efrem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità.

EL COS I LA SANG DE CRIST

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris». I Abram li donà el delme de tot el botí.

▶ Salm responsorial (109)

R. *Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.*
Oracle del Senyor al meu Senyor: / «Seu a la meva dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre / com ho fou Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor: Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial». Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat.

Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomia-deu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat». Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta». Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino y bendijo a Abrán, diciendo: «Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos.» Y Abrán le dio un décimo de cada cosa.

▶ Salmo responsorial (109)

R. *Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.*

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos estrado de tus pies.» R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres príncipe desde el día de tu nacimiento, / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, como rocío, / antes de la aurora.» R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: Que el Señor Jesús, en la noche en que iban a entregarlo, tomó un pan y, pronunciando la acción de gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía.» Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza sellada con mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía.» Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús se puso a hablar al gentío del reino de Dios y curó a los que lo necesitaban. Caía la tarde, y los Doce se le acercaron a decirle: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado.» Él les contestó: «Dadles vosotros de comer.» Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para todo este gentío.» Porque eran unos cinco mil hombres.

Jesús dijo a sus discípulos: «Decidles que se echen en grupos de unos cincuenta.» Lo hicieron así, y todos se echaron. Él, tomando los cinco panes y los dos peces, alzó la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los dio a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y cogieron las sobras: doce cestos.

El Salvador eucarístic. Pintura de Juan de Juanes (1523?-1579?). Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Tothom en menjà tant com volgué

L'evangeli d'aquest diumenge, festa del Cos i de la Sang de Crist, comença situant-nos enmig de l'activitat de Jesús. D'una banda, ens diu l'evangelista que Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i, d'altra banda, que Jesús curava els qui en tenien necessitat. L'anunci del Regne amb paraules es complementa amb les guaricions de les febleses humanes que mostren en acte la realitat del Regne ja present i actiu en les persones. És en aquest context que Jesús dóna de menjar a la multitud.

A la fi del dia, a l'hora de l'àpat diari en el costum antic d'aleshores, apareix el problema de

la manca de queviures. La gent envolta Jesús, l'escolta de bon grat i li presenta els malalts per guarir-los. Però el dia ja declina i no hi ha provisions per fer l'àpat i disposar-se a passar la nit. La reacció dels deixebles és lògica: acomiadar la gent, i demà ja serà un altre dia.

És Jesús qui posa en una situació límit i insospitada els Dotze: Doneu-los menjar vosaltres mateixos. Impossible! La pobresa de mitjans —cinc pans i dos peixos—, però, no és obstacle. Jesús aconsegueix el que ningú no seria capaç de fer.

Jesús, com ja havia fet Moisès al desert, organitza la gentada en grups de cinquanta. Aleshores fa un signe amb un clar regust eucarístic: pren els pans i els peixos, els beneeix, els par-

teix i els dóna perquè mengin. Jesús ho ha fet «alçant els ulls al cel», és a dir, adreçant-se al veritable protagonista de la creació: el Pare del cel.

En tot aquest relat Jesús se serveix constantment dels Dotze. És a ells a qui mana de donar de menjar a la multitud. És a ells a qui dóna el pa beneït perquè el reparteixin entre la gent. I tothom en menjà tant com volgué! El do de Déu sobrepasa el desig de la persona. Jesús és la paraula de Déu que anuncia l'arribada del Regne, Jesús és la vida de Déu que guareix tota malaltia, Jesús és el pa de Déu que associa la nostra fam.

Jordi Latorre, SDB

Confirmacions a Bellvís i El Poal

Diumenge dia 21 d'abril, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 30 joves de la parròquia de Bellvís i a 9 joves de la parròquia d'El Poal. Estava acompanyat pel Rector Mn. Josep M. Aresté i el Secretari general Mn. David Codina.

A les homilies d'aquell diumenge IV de Pasqua o del Bon Pastor, l'Arquebisbe va remarcar el goig de tenir un Pastor com Jesús que dona la vida pels qui estima, per tots. Som el seu poble i el ramat que ell cuida i pastura. Cal deixar que Crist sigui el referent més gran per a tot cristià, i ben especialment per als qui es confirmaven. Els animà a tenir coratge per ser amics de Jesús, i donar testimoni seu enmig del nostre món.

En acabar, va dinar amb el Consell Pastoral parroquial d'El Poal.

Diàleg sobre els reptes de la Pastoral Juvenil al sud del Bisbat

Convocats pels 3 Arxiprestos Mn. Pere Cañada (Baix Urgell), Mn. Joan Pujol (Noguera) i Mn. Llorenç Utgés (Urgell Mitjà), s'han reunit al Santuari del Sant Crist de Balaguer la majoria dels preveres de la Segona Circumscripció, el dimarts dia 7 de maig. Després del res de Laudes, ha tingut lloc una presentació amb diàleg per part del Delegat de Joventut, Sr. Lluís Plana, sobre la temàtica de l'Any de la Fe, reptes per a la Pastoral Juvenil del nostre Bisbat, al voltant de tres grans blocs: Primer anunci; Evangelitzar. Com?; Fe i raó.

Després de la seva intervenció, hi ha hagut un espai per al diàleg, amb la participació dels preveres assistents, on s'han exposat els problemes i les dificultats de la pastoral amb adolescents i joves de les parròquies de la zona sud del Bisbat d'Urgell.

La informació religiosa a l'era digital, objecte de reflexió

Els dies 9 i 10 de maig, a la seu de la Facultat de Comunicació Blanquerna de Barcelona, i presidit pel Bisbe Joan Piris i l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, va tenir lloc l'Encontre anual de Degans de Facultats de Comunicació Catòliques d'Espanya, amb l'interès de reflexionar sobre la temàtica «La informació religiosa i l'era digital: reptes principals». La Facultat amfitriona va ser la Facultat de Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull, amb el seu Degà II-Im. Sr. Josep M. Carbonell. S'hi feu present a l'inici de l'Encontre el Magnf. Sr. Josep M. Garrell, Rector de la Universitat Ramon Llull, el Vice-degà Sr. Rom, i Mons. Sebastià Taltavull. Clogué la trobada una visita a la Sda. Família i l'Eucaristia presidida pel Cardenal Lluís Martínez Sistach.

Hi van assistir els Degans i altres autoritats acadèmiques de les Facultats de Comunicació de la Univ. CEU-S. Pablo de Madrid i la CEU-Cardenal Herrera de València, Univ. San Jorge de Saragossa, Pontificia de Salamanca, Navarra, Francisco de Vitoria (Madrid), Centre Alberta Giménez (de Palma de Mallorca) i S. Antonio de Múrica.

Hi exposaren dues ponències els Drs. Josep Ll. Micó i Francesc Torralba, i tingué lloc una taula rodona sobre «Informació religiosa en el context digital» amb Miriam Díez, M.ª Paz López i Albert Sáez.

Concert a la Catedral de Santa Maria

Divendres dia 10 de maig a l'església Catedral de Santa Maria d'Urgell de La Seu va tenir lloc un concert extraordinari de l'orquestra portuguesa «Espinho Camerata Orquesta» de Porto, dirigida per Roberto Valdez, i del Cor dels Petits Cantors Lliures, Cor de Nenes, d'Andorra i Cor de Cambra de les Valls d'Andorra que dirigeix Catherine Metayer, i tots ells dirigits pel mestre Denis Dupays. Hi actuaven com a solistes de la Missa en C Major «Great Credo Mass» de W. A. Mozart, Catherine Baizeau, Judith Paimblac, Alain Chilleme i David Costa, aquest darrer, cantant format en els Petits Cantors, en el seu primer recital en públic.

Hi assistí el Sr. Arquebisbe d'Urgell, l'II-Im. Alcalde de La Seu, el Cònsol Menor d'Andorra la Vella, així com altres M.I. Consellers, Ministres d'Andorra i autoritats, i el Cònsol de Portugal a Andorra. Hi va haver una gran audiència de públic, que va omplir la Catedral.

Hi assistí el Sr. Arquebisbe d'Urgell, l'II-Im. Alcalde de La Seu, el Cònsol Menor d'Andorra la Vella, així com altres M.I. Consellers, Ministres d'Andorra i autoritats, i el Cònsol de Portugal a Andorra. Hi va haver una gran audiència de públic, que va omplir la Catedral.

Confirmacions a Guissona

El dia 11 de maig al vespre, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, a la parròquia de Santa Maria de Guissona, l'Arquebisbe d'Urgell va conferir el sagrament de la Confirmació a 16 joves i 1 adult. Estava acompanyat pel Rector Mn. Ramon Balagué i altres sacerdots.

Els va animar a viure la joia de l'Ascensió que és la glorificació del Fill de Déu, ja que donar-li glòria és sempre lloar-lo de tot cor i seguir els seus manaments. També els exhortà a l'alegria de la fe donant-ne testimoni, i a acollir la benedicció que Jesucrist va deixar als apòstols en anar-se'n cap al cel, i que és el gran do de l'Esperit Sant. Aquest Esperit vol fer en els qui reben la Confirmació les obres de veritat i amor que realitzava el mateix Jesús.

Reconeixement d'imatges

Si trobeu aquesta icona podeu fer parlar les imatges. Per veure-ho seguïu aquestes instruccions:

- 1 Descarregueu-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android
- 2 Apunteu amb el vostre dispositiu a la imatge que contingui la icona

Per assegurar un bon funcionament, cal que quan enfoqueu la imatge no es projectin ombres. També cal que mantingueu el paper fix. Finalment, cal que visualitzeu la imatge sencera a la pantalla del vostre dispositiu.

Segueix el Full Dominical d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

LA PLETA

Celebració de la solidaritat, la jornada de Càritas

«**V**iu amb senzillesa i un altre model de convivència serà possible. Junts escrivim la història». Aquest és el text que acompanya el cartell de la Campanya del Corpus, que celebrem aquest diumenge 2 de juny.

Algú podria pensar que la senzillesa és sinònim de derrota, de deixar fer, de callar, d'anar «tragant» totes les situacions d'injustícia que estem vivint en aquests darrers anys a la nostra societat (pobresa, manca de recursos socials, desnonaments, atur). Res de més lluny de la realitat, la senzillesa en clau evangèlica és lluitar per aconseguir transformar, és tornar a escriure amb força i des de la novetat (potser per aquest motiu el llapis del cartell és ben gran i ben nou) el moment crític i egoista de la història social i econòmica del nostre petit i gran món.

Ens ho recordava el Papa Francesc en la seva homilia d'inici de pontificat «obrir els braços per custodiar tot el Poble de Déu i acollir amb afecte i tendresa tota la humanitat, especialment els més pobres,

els més febles, els més petits». Ens toca a tots els homes i dones de bona voluntat, i els creients ho hem de ser ja que ens hi empeny la nostra fe en el Crist Ressuscitat, nosaltres hem de ser protagonistes d'aquesta nova història. Una història que va tenir els seus inicis quan ara ja fa dos mil anys un grup d'amics al voltant d'una taula van menjar i van celebrar un sopar de Pasqua alliberadora, quan Jesús va aixecar per damunt dels seus caps el pa i el vi, el seu Cos i la seva Sang, i els va oferir a ells i a una nova humanitat, humanitat basada en el seu manament nou de l'amor.

Ara ens toca a nosaltres, des de la senzillesa de la nostra fe i per la tasca encomanada en aquest Any de la Fe, de sortir a construir, a transformar, a ajudar a fer aquesta història. Ho fem des de la pregària, l'almoïna i l'acció gratuïta cap als altres, «especialment els més pobres, els més febles, els més petits».

Mn. Jaume Mayoral
Delegat episcopal de Càritas Urgell